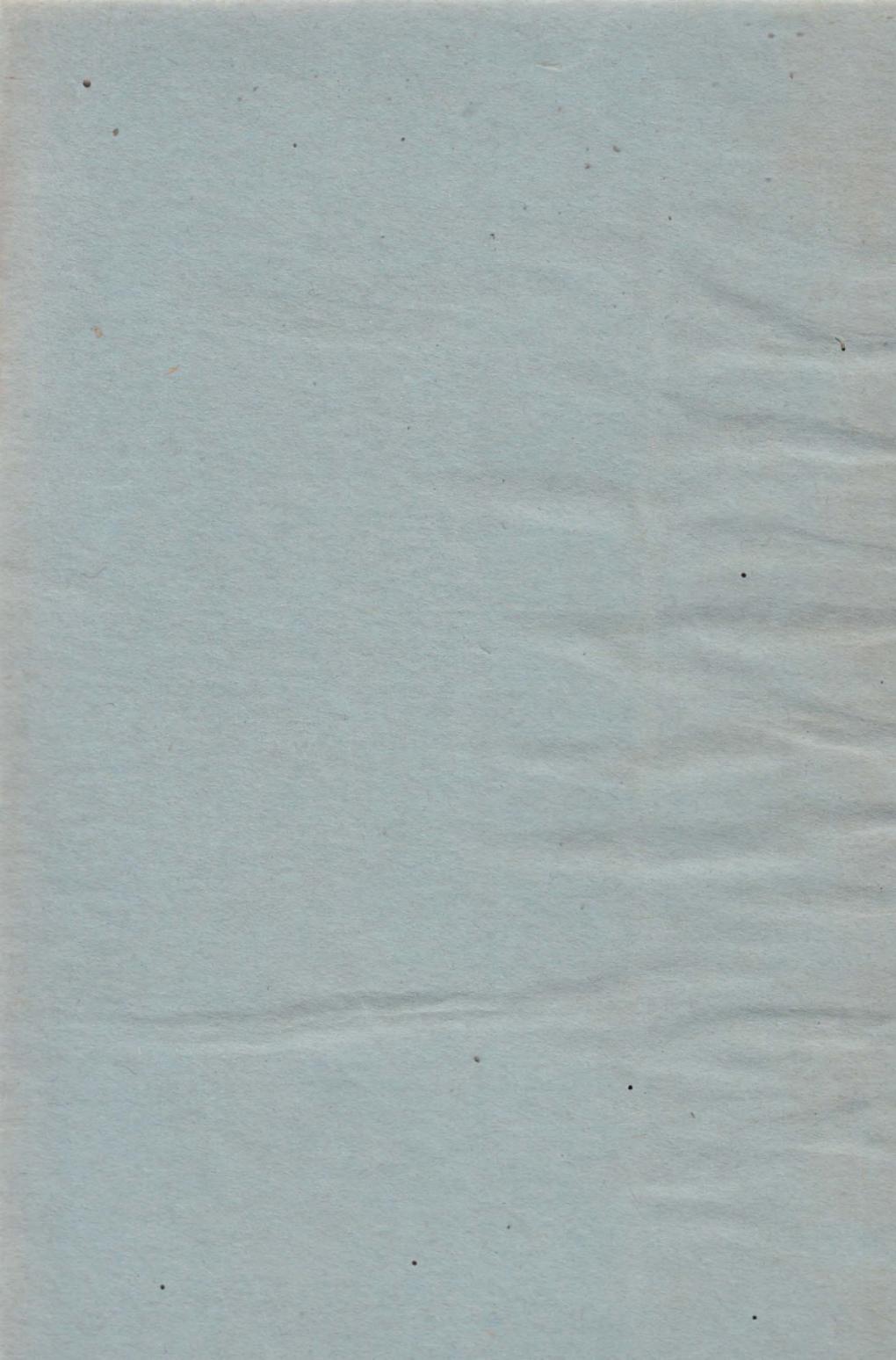

முத்தில்

இன ஒதுக்கல்

1888

க. குசௌந்திரன்
பூநாறி மரத்தடி
கொக்குவிஸ்

மந்திரிகள் பவணியின் மர்மம் என்ன?

கூடந்த சில வாரங்களாக வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு அமைச்சர்கள், துணை அமைச்சர்களின் படை எடுப்பு, பெருமளவில் நடைபெற்று வருகிறது. பட்டாளத்தினர் புடை சூழ, ஆயுதம் தாங்கிய பொலீஸார் காவல் புரிய, சாதாரண உடையில் நூற்றுக்கணக்கான இரகசியப் பொலீஸாரும், அரசாங்க உத்தியோகத்தரும் சனத்தொகையைக் காட்ட, அரசாங்கத்தின் கையாட்கள் சிலரின் அழைப்பின் பேரில் இப் பவணி நடைபெறுகின்றது. வரும் அமைச்சர்கள் தேவெனுமூகப் பாலொழுகப் பேசுகின்றனர். தமது ஆட்சி சமதர்ம ஆட்சி என்று கூறுகின்றனர். தமிழ் மக்களுக்கு எவ்வித அநீதியும் செய்தது கிடையாதென்று முழங்குகின்றனர். தமிழ் மக்கள் முற்றுமுழுதாக நிராகரித்த அரசியலமைப் பைச் சிறந்த சோஷவிச அமைப்பென்று கூறுகின்றனர். அமைச்சர்களோடு படைப்பட்டாளரும் இருக்கின்ற தெம்பில் அரசாங்கத்தின் அடிவருடிகளான தமிழர் சிலரும், தமிழர் உரிமைகள் எல்லாம் கிடைத்து விட்டன என்று குரலெழுப்புகின்றனர். தமிழர் கூட்டணியினரும், தமிழ்த் தலைவர்கள் எல்லோரும் முதலாளித்துவத்தின் கைப்பாவைகளென்றும் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். இக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய பிரசரங்களும் பல தமிழ் மக்கள் மத்தியில் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. அரசாங்கத்

துக்கு அஞ்சிய பத்திரிகைகளும் இப் பிரசுரங்க
கூக்கு பெருமளவில் இடம் கொடுத்து வருகின்றன.
இவற்றில் எவ்வளவு உண்மை உண்டு என்பதை
ஆராய்வோம்.

சமதர்ம அரசு?

சமதர்மத்தின் அடிப்படை ஒரு இனத்தை
இன்னென்று இனம் அடக்கியானும் ஏகாதிபத்திய
முறை ஒழிந்து, தேசீய இனங்களின் சுய நிர்ணய
உரிமையை ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு அமைப்பே. ஜார்
மன்னனின் ஆட்சியின் கீழ் வெள்ளை ரஷ்ய ஏகாதி
பத்தியத்தினால் அல்லலுற்ற சிறுபான்மை இனங்
களுக்கு சுய நிர்ணய உரிமை அளிப்போம் என்று
புரட்சிக்கு முன்பே பிரகடனம் செய்தார் மாமேதை
லெனின். 1917ம் ஆண்டு புரட்சி முடிந்தவுடன்
எல்லாத் தேசீய இனங்களுக்கும் விரும்பினால்
பிரிந்து செல்லும் உரிமை உட்பட சுய நிர்ணய
உரிமை வழங்கப்பட்டது. சுயாட்சிக் குடியரசுகளாக
அவை அமைக்கப்பட்டன. இன சமத்துவ அத்தி
வாரத்தின் மீதுதான் சோவியத் சோஷலிசம் கட்டி
எழுப்பப்பட்டது. இதே நிலை ஏனைய சமதர்ம நாடு
களிலும் நிலவுவதைக் காணலாம். இலங்கையில்

இன்று நிலவும் அரசின் அடிப்படைக் கொள்கை
யைப் பிரதிபலிப்பதே அவர்கள் வகுத்து, சென்ற
ஆண்டு மே மாதம் 22-ந் திகதி பிரகடனம் செய்த
அரசியலமைப்பாகும். அந்த அமைப்பில் இன சமத்
துவத்துக்கு இடமுண்டா?

க. குணேந்திரன்
முனை மரத்தடி
கோக்குவில்

மொழிச் சமத்துவம்.

இலங்கையில் வாழும் இரு மொழிவாரி
இனங்களின் அந்தஸ்திற்கு உரைகல் அவ்வினங்க
ளின் மொழிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையே.
புதிய அரசியல் அமைப்பின் கீழ் சிங்கள மொழி
இலங்கை முழுமைக்கும் உத்தியோக மொழியாக
உயர்ந்த பீடத்தில் ஏற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
காலஞ்சென்ற பிரதமர் பண்டாரநாயக்காவினால்
நிறைவேற்றப்பட்டு பாராளுமன்றத்தினால் சாதா
ரண பெரும்பான்மையோடு மாற்றக்கூடியதாக
இருந்த தனிச் சிங்களச் சட்டம் மூன்றில் இரண்டு
பெரும்பான்மை இன்றி இம்மியும் மாற்ற முடியாத
நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இச் சட்டத்தை யொட்டி, 1956இல் அதை எதிர்த்த
இடதுசாரிகளின் ஆதரவாளர்கள் இன்று விதுண்டாவாதத்

தில் இறங்கியிருக்கின்றனர். 1965இல் ஐ. தே. கட்சியோடு இலங்கைத் த. அ. கட்சியும் தமிழ்க்காங்கிரசும் சேர்ந்திருந்த நேரத்தில் தனிச் சிங்களச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார் களென்று கூறுகின்றனர், இது முழுப் பொய்யான கூற்று கும். தனிச் சிங்களச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட நாள் தொடக்கம் அதை எதிர்த்து திவிரமான இயக்கங்களையும் போராட்டங்களையும் நடத்தியது இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியாகும். இப்போராட்டங்களினால் 1957ஆம் ஆண்டில் பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா திரு. செல்வநாயகத்தோடு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்தார், அந்த ஒப்பந்தத்தின் முதல் பந்தி யில் அரசாங்கம் தனது மொழிக் கொள்கையைக் கைவிடா மலும், தமிழரசுக்கட்சி தமது சம அந்தஸ்துக் கொள்கையைக் கைவிடாமலும் ஓர் இடைக்கால ஏற்பாடாக தமிழ்மொழிக்குச் சில உரிமைகள் அளிக்க பிரதமர் ஒப்புக் கொண்டார். 1958ஆம் ஆண்டு ஐ. தே. கட்சியும், புத்த பிக்குமாரும் வளர்த்த எதிர்ப்பினால் அவர் அவ்வொப்பந்தத் தைக் கிழித்தெறிந்தார். தமிழரசுக்கட்சி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்தினால் தடுப்புக்காவலில் வைக் கப்பட்டிருந்த நேரத்தில், தமிழ்மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டத்தை நிறைவேற்றினார். பண்டாரநாயக்கா - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதிலும் பார்க்க மிகக் குறைந்த சில உரிமைகளே இச்சட்டத்தினால் தமிழ்மொழிக்கு அளிக்கப்பட்டன. இச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட நேரத்தில் சமசமாஜ கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் சபையிலிருந்து, வெளிநடப்புச் செய்தனர் என்பதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். இச் சட்டத்தை தமிழ் மக்களோ, தமிழரசுக் கட்சியோ திருப்தியானதென்று எக்கட்டத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. 1965ஆம் ஆண்டு பிரதமர் டட்சிசேனநாயக்கா அரசாங்கத்தை அமைத்த போது தமிழ் மொழியின் சில உரிமைகளும், மாவட்ட சபைகள் மூலம் ஓரளவு பிரதேச சுயாட்சியும், அளிக்கப்

படுமென்ற உறுதிமொழியின் மீது தமிழரசுக்கட்சி அவ்வர
சுக்கு ஆதரவளித்தது. இவற்றை முன்வைத்து ஆதரவளித்த
காரணத்தினால் தமிழரசுக்கட்சி தனது மொழிச் சம அந்தஸ்
துக் கொள்கையையோ, சமஷ்டி அரசியலமைப்புக் கோரிக்
கையையோ அந்த நேரத்தில் கைவிட்டு விட்டதென்று
அறிவு படைத்தவர் எவரும் கூறமாட்டார். ஒரு அரசாங்
கத்தை ஆதரிப்பதன் மூலம் சில உரிமைகளைப் பெற்று
எஞ்சிய உரிமைகளுக்காகத் தொடர்ந்தும் போராடுவது
எந்த வகையிலும் தவறுகாது. பழைய அரசியல
மைப்பே தொடர்ந்திருக்க எமது மொழியுரிமை சில
வற்றைப் பெறுவது வேறு, ஒரு புது அரசியல
மைப்பு உருவாக்கப்படும் பொழுது எமது முழுமை
யான உரிமைகளை நிலைநாட்ட முனைவது வேறு
என்பதை நடுவுநிலையில் நிற்பவர் எவரும் மறுக்க
மாட்டார். இக் கண்ணேட்டத்தில் தான் தமிழரசுக்
கட்சி 1966-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்
மொழி உபயோகம் பற்றிய சட்டவிதிகளை ஏற்றுக்
கொண்டது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் திரு. செல்வநாய
கும் அவர்கள் பேசும்போது கூறியதாவது:-

“இச் சபையின்முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்
கும் விதிகள் இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சியினராகிய
நாம் பெற விரும்புவற்றிலும் பார்க்க மிகக்
குறைந்தவையாகும். அவ்விதிகள் ஏழு மாகாணங்களிலும் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு உரிய
பூரணமான மொழியுரிமைகளை அளிக்கவில்லை.

அவர்களுடைய கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமென்று நாம் கருதுகிறோம்.” (அன்சாட் தொகுதி 64 நிரல் 132, 8-1-1966)

தமிழரசுக்கட்சியின் நிலையைத் தெளிவுபடுத்தி அதன் பாராளுமன்றக் குழுத் தலைவர் கூறிய இக்கூற்றை எந்த அமைச்சராவது அந்த நேரத்தில் மறுக்கவில்லை. அப்போது பெறக்கூடிய அளவிற்கு எமது உரிமைகளைப் பெறுவோம் என்றும் எஞ்சிய உரிமைகளுக்காகத் தொடர்ந்து உழைப்போமென்றும் திரு. செல்வநாயகம் கூறியதை அன்றைய அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்ட தென்பதே இதன் கருத்து.

முதலையில் வகுப்புத் துவேஷத்தைத் தூண்டிவிடும் தோரணையில் சமசமாஜக்கட்சி செனட்டர் சூசா பேசியபோது அந்த விவாதத்தின் சூட்டில் திரு. திருச்செல்வம் கூறிய ஒரு வசனத்தை வைத்துக்கொண்டு அதே செனட்டர் சூசா வின் கட்சியைச் சேர்ந்த இடதுசாரிகளும், தோழமை பூண்ட கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அவர்களுக்கு வழக்கமான குதர்க்கத்தில் இறங்கியிருப்பது ஆச்சரியமல்ல.

1966-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 8-ம் திகதி நாடு மீண்டும் ஒரு வகுப்புக் கலவரத்தின் விளிம்பில் நின்றது. தமிழ்மொழிச் சட்டவிதிகளை எதிர்த்து இன்றைய ஆளும் கட்சிகளான ஸ்ரீலங்கா, சமச-

— 7 —

**குடும்பங்களின்
நூற்று மரத்தடி
கொக்குவில்**

மாஜ, கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் வகுப்புவாதக் கன லைக் கக்கின. பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்துக் கெதிராக ஐ. தே. கட்சியும் புத்தபிக்குகளும் வகுப்பு வெறியைத் தூண்டியதுபோல இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணியைச் சேர்ந்த கட்சிகளும் பெளத்த பிக்குகளும் வகுப்பு வெறிக்குத் தூபமிட்டனர். மசால வடையைப் பற்றியும், நல்லெண்ணையைப் பற்றியும் சமதர்ம வாதிகள் என்று கூறுவோர் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தமிழ்த் துவேஷப் பிரசாரம் செய்தனர். அரசாங்கம் அவசரகாலச் சட்டத்தைப் பிரகடனஞ்சு செய்து ஒரு பெளத்த பிக்குவைச் சுட்டுப் பின்மாக்கித்தான் தமிழ்மொழிச் சட்ட விதிகளை நிறைவேற்றவேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி னர் இடதுசாரிகள். 1970இல் இவர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் செய்த முதல் வேலை தமிழ் எதிர்ப்பு ஊர்வலத்தில் மரணமான பெளத்த பிக்குவுக்கு நினைவுக்கல் நாட்டியதேயாகும். இப்படியானவர்கள் தமிழுக்கு உரிமை தர தமிழரசுக் கட்சி அதை எதிர்க்கின்றதென்று கூறுவது திரிபுவாதமன்றி வேறில்லை. ஏனைய அமைச்சர்கள் தனிச் சிங்களச் சட்டத்தைத் தமிழரசுக்கட்சி ஏற்றுக் கொண்டதென்று கூறியதையும் இதற்கு ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார்கள். தமிழ் மொழிச் சட்ட விதிகளின் மூலம் தனிச் சிங்களச் சட்டத்தையும், சிங்கள மக்களது உரிமைகளையும், ஐ. தே. கட்சி விற்றுவிட்டதென்ற இடதுசாரிகளின் பிரசாரத்திலிருந்து தங்களைக் காத்துக்கொள்ள ஐ. தே. கட்சி

ஏதாவது கூறியிருந்தால் அது தமிழரசுக்கட்சியை
எவ்வகையிலும் கட்டுப்படுத்த மாட்டாது. தமிழரசுக்கட்சியின் நிலையை 8-1-66இல் திரு. செல்வநாயகம் தெளிவுபடுத்தி நாடாஞ்சுமன்றத்தில் கூறியதை வரிக்கு வரி மேலே தந்திருக்கின்றோம்.

அரசியலமைப்பும், தமிழ்மொழியும்.

அரசியலமைப்பில் 8வது விதியில் தமிழ்மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம் இடம் பெற்றிருப்பதனால் தமிழ்மொழியின் உரிமை அரசியலமைப்பில் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது ஆனால் கட்சியினரின் வாதம். 1956ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட தனிச் சிங்களச் சட்டம் நாடு முழுவதிலும் சிங்களத்தை உத்தியோக மொழியாக்குகின்றது. அதற்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் இடுங்கட்டளைகளுக்கமைய அரசாங்க அலுவலகங்களைல் ஸாம் பணிபுரியக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் 1958ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம் அதன்கீழ் சட்டவிதிகள் ஆக்கப்பட்டாலன்றி நடைமுறைக்கு வருமுடியாத ஓர் உயிரற்ற சட்டமாகும்.

தமிழ் மக்களுக்குத் தாய்மொழியில் கல்வி கற்பதற்கு உரிமையளிப்பதைத் தவிர வேறெவ்வித உரிமையும் அச்சட்டத்தினுல் அளிக்கப்படவில்லை. 1958-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1966-ம் ஆண்டு வரைக்கும் எவ்வித சட்ட விதிகளும் ஆக்கப்படாமல் உயிரற்ற சடலமாகவே அச்சட்டம் கிடந்தது. அச்சட்டத்தை இயங்கச் செய்வதற்கே 1966ல் தமிழ்மொழி சட்ட விதிகள் நாடானுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டன. அவற்றை எதிர்த்தனர் இடதுசாரிகள். சிங்கள இனத்தை விற்கும் செயலன்று வர்ணித்தனர் அதை. 70-ம் ஆண்டு அதிகாரத்திற்கு வந்தபின்பும் அச்சட்டவிதிகளை அமுல் நடத்த மறுத்தனர். அவ்விதிகள் சட்டத்தின் எல்லையை மீறியவை என்றும் எனவே செல்லுபடியாகாதவை யென்றும் அவற்றை அரசாங்கம் நடைமுறைப் படுத்தாதென்றும் அரசியலமைப்பு அலுவல்கள் அமைச்சர் கலாநிதி கொல்லின் ஆர்.டி.சில்வா அரசியலமைப்புச் சபையில் அறுதியிட்டுக் கூறியிருக்கிறார். (அரசியலமைப்புச் சபை அறிக்கை நிரல்—333—337) அதேபோன்று நீதி அமைச்சர் திரு. பீலிக்ஸ் டயஸ் பண்டாரநாயக்காவும் பாரானுமன்றத்தில் இவ்விதிகளை அமுல் நடத்துவதில்லை யென்பதே தங்கள் கொள்கை யென்று தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார். (அங்காட் தொகுதி 93, நிரல் - 1771, 1774)

இவற்றிலிருந்து அரசியலமைப்பிலிடம் பெற்றது உயிரற்ற சடலமாகிய சட்டமேயன்றி அதற்கு

உயிருட்டக்கூடிய விதிகள்ல என்பது எவருக்கும் புலனுகும்.

இதையொட்டி ஒரு சிறிது சந்தேகம் தானும் ஏற்படாத வகையில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 8வது விதியில் 2வது உபபிரிவு, தமிழ்மொழி விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டத்தின் கீழ் நடைமுறையில் இருக்கும் விதிகள் இருந்தால் அவை சாதாரண விதிகளாக இயங்குமேயன்றி அரசியலமைப்பில் இடம் பெறு, என்று கூறுகின்றது. அரசியலமைப்புச்சபை அரசியலமைப்பின் விதிகளை ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப் பல்வேறு குழுக்களை நியமித்தது. முன்றுவது குழு மொழிபற்றிய பகுதிகளை ஆராய்ந்தது. அதன் அறிக்கையில் தமிழ் மொழிச் சட்டவிதிகள் அரசியல் அந்தஸ்துப் பெற்றுவிடலாம் என்று அச்சம் தெரிவித்தவர்களின் அச்சத்தைப் போக்குவதற்கு வழிகாண வேண்டுமென்று கூறிய ஆலோசனையின் பேரிலேயே அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 8வது விதிக்கு 2வது உபபிரிவு சேர்க்கப்பட்டது. 1966-ம் ஆண்டு ஆக்கப்பட்ட தமிழ்மொழிச் சட்டவிதிகள் செல்லுபடியாகாதவையென்று அறுதியிட்டுக் கூறிய அமைச்சரால் இவ்வுபபிரிவு சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் ஒரே நோக்கம் இவ்விதிகள் அரசியலமைப்பில் இடம் பெறவில்லை யென்பதை ஐயந்திரிபுக் கிடமின்றி நிலை நாட்டுவதே. உண்மை இப்படி இருக்க “தமிழர்களின் வருங்காலம்” என்ற தலைப்பில் “மாமா” “தமிழ்த் துணைச்சட்டம் முன்போல் தொடர்ந்து

செயல் படுகிறதென்பது கவனிக்கப்படவேண்டியது” என்று கூறுவது வடிகட்டின பொய் என்பது தெளிவு.

அரசியலமைப்புச்சபை மொழிபற்றிய அடிப்படைத் தீர்மானங்களை ஆராயுமுன் அவற்றையொட்டிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஓர் சமரசமுடிவைக் காணத் தமிழ்த் தலைவர்கள் முயன்றனர். 7-2-71ல் நான்கு தமிழ்க் கட்சிகளின் தலைவர்கள் வல்வெட்டித்துறையில் கூடித் தமிழ் இனத்தின் சார்பில் ஒன்பது கோரிக்கைகளை விடுத்தனர். அவற்றை விளக்கி ஓர் தீர்வு காண்பதற்குத் தமக்குப் பேட்டி தருமாறு கேட்டனர். இதற்கு முன்பு தமிழரசுக்கட்சி சார்பில் திரு. செல்வநாயகம் பிரதமர் திருமதி பண்டாரநாயக்காவைச் சந்திக்கச் சந்தர்ப்பம் தருமாறு கேட்டிருந்தார். இச் சந்திப்பு 6.3-71ல் அமைச்சர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா சகிதம் நடைபெற்றது. அப்போது திரு. செல்வநாயகம் 1957ல் திரு. பண்டாரநாயக்கா கூறியவற்றை எடுத்துக் காட்டி நிர்வாகமொழி விடயத்தில் 1966-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் மொழி உபயோகம் பற்றிய சட்ட விதிகளுக்காவது அரசியலமைப்பில் அங்கீகாரம் அளிக்குமாறு கேட்டார். ஆலோசிப்பதாகக் கூறினார் பிரதமர். தொடர்ந்து பல அமைச்சர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றது. கண்ட பலன் அச் சட்ட விதிகளுக்கு அரசியல் அமைப்பில் இடமில்லை என்று திட்டவட்டமாக ஓர் உபபிரிவு புகுத்தப்பட்டதுதான். அப்பங் கேட்டவனுக்குக் கல்லூக் கிடைத்த கதையாக முடிந்தது.

“ ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியைத் தடுத்து நிறுத்தவும், பாட்டாளி மக்களுடைய ஒற்றுமையைக் குலைக்கவும் அந்தநாட்டில் ஒரு பிரிவினருக்குச் செய்யும் அநீதியைப்போல் வேறொரு கருவி கிடையாது. ஆகவே எப்பொழுதும் சிறு பான்மையினரின் விஷயத்தில் கஞ்சத்தன்மை காட்டாது தாராள மனப்பான்மையுடன் நடத்தல் அவசியமாகிறது. சிறுபான்மையினரின் மொழிகள் நமது நாட்டுக் குடியரசுகளில் பாவிப்பதுபற்றிக் கடுமையான சட்டங்கள் இயற்றி அவை செயல்படுகின்றனவா என்று மிகவும் கவனமாகக் கண்காணிக்கவேண்டும்.

— மாமேதை வெனின் —

நீதிமன்றங்களும் தமிழ் மொழியும்

இந்நாட்டில் சட்டவாக்க மொழியாகச் சிங்களமே இருக்குமென்று அரசியலமைப்புக் கூறுகின்றது. தமிழில் மொழிபெயர்ப்பே உண்டு. மொழிபெயர்ப்பை நீதிமன்றத்தில் வியாக்கியானம் செய்ய முடியாது. வியாக்கியானத்தில் சிக்கல் ஏற்பட்டால் சிங்கள மூலத்தையே நாடவேண்டி வரும். நாடு முழுவதும் சட்ட வியாக்கியானத்துக்குச் சிங்கள மூலத்தையே கையாளவேண்டிய நிலை ஏற்படும். தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டில் இரண்டாந் தரத்தினராக அரசியல் அமைப்பினால் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பதற்கு இதைவிட ஆதாரம் வேண்டுமா? இடதுசாரித் திரிபு வாதிகள் சட்டமூலம் ஒரு மொழியில்தானே இருக்கமுடியுமென்று வாதிடலாம்.

க்னடா தேசித்தில் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய இரு மொழிகளிலும் சட்டம் ஆக்கப்படுகின்றது. இரு ஓராமிகளிலும் உள்ள சட்டங்களைச் சமமாக வியாக் கியானம் செய்யலாம். இதேபோலச் சுவிட்ஸ்லாந்து, தென்னாபிரிக்கா போன்ற பல நாடுகளிலும் இருப்பதைக் காணலாம். இந்நாட்டில் சிங்களத்திற்கும் சிங்களவர்க்கும் முதலிடமிருக்கொடுக்கும் பொருட்டே சட்டவாக்க மொழி தனிச்சிங்களம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொழிகளில் தமிழ்மொழிக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தஸ்துமிகுதே தரத்தே. நாடு முழுவதற்கும் சிங்களமே நீதிமன்றங்களின் நிர்வாக பதிவேட்டு மொழியாக அரசியல் அமைப்பின் 11வது விதியினால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1960-ம் ஆண்டில் சிறீமாவோ அரசாங்கம் நிறைவேற்றிய நீதிமன்ற மொழிச்சம்பாதம் குறிப்பிட்ட நீதிமன்றங்களில் கருமங்களைச் சிங்களத்தில் ஆற்று மாறு கட்டளையிடும் அதிகாரத்தையே நீதியமைச்சருக்கு அளித்தது. அப்படிக் கட்டளையிடாவிட்டால் முந்திய முறையில் ஆங்கிலமே இருக்கும். அப்படியே பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருசில கிராம நீதிமன்றங்களைத் தவிர வேறு எங்கும் சிங்களம் புகுத்தப்படவில்லை. 1970-ம் ஆண்டின் பின் தான் கோலைபோன்ற சில நீதிமன்றங்களில் சிங்களம் புகுத்தப்பட்டது. 1965-ம் ஆண்டு தொடக்கம் தமிழ்க் கட்சி களின் ஆதரவோடு நடைபெற்ற ஐ. டே. கட்சி அரசாங்கத்தின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஏன் இச்சட்டத்தைத் திருத்தவில்லை என்று கேட்கின்றனர் இடதுசாரிகள்.

1966ல் தமிழ் மொழி உபயோகச் சட்டவிதிகளை ஆக்கியபோதே இவர்கள் தூபமிட்ட வகுப்புவெறிக்கு அஞ்சியே ஐ. தே. கட்சி தமிழரசுக் கட்சிக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி நீதிமன்ற மொழிச் சட்டத்தைத் திருத்தத் தயங்கியது. ஆனால் அச்சட்டத்தை அமுல் நடத்தாமல் செத்த சட்டமாக வைத் திருந்தது. “நீதிமன்றங்களில் சிங்களம் கருமமொழி யாகப் பாவிப்பதற்கு வேறொரு சட்டம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது” என்ற உண்மையைத் திரு. திருச் செல்வம் முதலையில் கூறியதைத் திரித்து நீதிமன்றத்தில் தமிழ் இடம்பெறுவதுபற்றி அன்று நாம் முயற்சிக்கவில்லையென்று போலிச் சமதர்ம “மாமா” கூறுவது சுத்தப் பொய். 1965ல் டட்லி—செல்வா உடன்பாட்டில் வட கீழ் மாகாண நீதிமன்றங்களில் தமிழ் கருமமொழியாக ஆக்கப்படும் வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்படுமென்று ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இதை அந்த நேரத்தில் சமசமாஜக் கட்சியின் சிங்கள ஏடான் ‘ஜனசத்திய’ சிங்கள மக்களைத் தூண்டும் பொருட்டுப் பிரசரித்ததைத் திரு. சச்சிதானந்தம் நிச்சயம் பார்த்திருப்பார். மாவட்டசபைகள் அமைப்பைப்போல சிங்கள மக்கள் மத்தியில் எதிர்ப்பு என்ற போலி நியாயத்தைக் காட்டி ஐ. தே. கட்சித் தலைவர் தன் வாக்கை நிறைவேற்ற வில்லை.

அரசியல் அமைப்பின் 11வது விதியில் ஓர் புறநடை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்பிரகாரம் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களைப் பொறுத்தவரை

தேசீய அரசுப் பேரவை வேறு ஒழுங்கு செய்யலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பதிலாக வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ் நீதி நிர்வாக மொழியாக இருக்குமென்று விதிக்குமாறு 6-3-71ல் பிரதமரையும் அமைச்சர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா வையும் திரு. செல்வநாயகம் சந்தித்தபோது கோரி ஞர். இக்கோரிக்கையும் நிராகரிக்கப்பட்டது. இதி லிருந்து “தங்கள் கோரிக்கைகளை அளவு கணக்கின் றிக் கேட்டமையால் எங்களுடைய சாமான்ய உரிமைகளையும் எடுக்கத் தவறிவிட்டார்கள்” என்று இடதுசாரிப் பிரசரம் ஒன்றில் கூறியிருப்பது எவ்வளவு பொய் என்பது புலனுகும்.

தமிழின் உரிமையை அரசியல் அமைப்பில் இடம்பெறாத செய்யச் சிங்கள் அரசியல் வாதிகள் ஆயத்தமில்லை. நினைத்த நேரம் பறிக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு சில சலுகைகளை வழங்க முன் வருகின்றார்களேயன்றி தமிழ் மக்களின் நியாயமான உரிமைகளை ஏற்று அரசியல் அமைப்பில் அவற்றைப் பாதுகாக்க முன்வருகின்றார்களில்லை. ‘சமதர்மவாதி’, முன்னாள் சம அந்தஸ்து வாதி அமைச்சர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா, “சிறுபான்மையோரின் உரிமைகள் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்க்கக்கூடியவையல்ல. பெரும்பான்மையினம் கொடுப்பதைச் சிறுபான்மையோர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்று தேசியப் பேரவையில் கூறியது ஆனால் இனம் தாம் என்ற

திமிர்எவ்வளவு தூரம் தலைக்கேறியிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

நீதிமன்ற மொழி

(விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம்.

அரசியல் அமைப்பின் பீவது விதியின்கீழ் இப்புதிய சட்டம் தேசிய அரசுப் பேரவையினால் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இச்சட்டம் தமிழ் மக்களின் நிலையை மேலும் தாழ்த்தி வைக்கிறது. அரசியல் அமைப்பின் மூலம் வழங்க மறுத்த உரிமையைச் சாதாரண சட்டத்திலே மூலமாகவாவது வழங்க விருப்பமின்றி. அமைச்சர் வடக்குக்கிழக்கு மாகாணங்களில் தாம் விரும்பிய நீதிமன்றங்களில் தமிழில் கருமமாற்றக் கட்டளைவியலாமென்று புதிய சட்டம் கூறுகின்றது. இந்நீதிமன்றங்களிலிருந்தும் உயர் நீதி மன்றத்துக்கு மேல் முறையீடு செய்யும்போது, சிங்கள மொழிபெயர்ப்பே அங்கு எடுத்தாளப்படும். மேலும் இச் சட்டத்தின்கீழ் வவனியா, திருகோணமலை நீதிமன்றங்களில் ஏககாலத்தில் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் நடவடிக்கைகள் பதியப்படவேண்டுமென்று அமைச்சர் ஆணையிட்டிருக்கிறார். ஒரு அமைச்சரின் விருப்பு வெறுப்பு என்ற மயிரிமையில்

க. குடனேந்திரன்
புநாறி மாத்து
கொக்குள்ள

— 17 —

ஊசாலாடும் ‘உரிமை’ தான் ‘சமதர்மம்’ அரசாங்கம் எமக்குக் கொடுக்கும் ‘வரப்பிரசாதம்’ தமிழ்மக்கள் கட்டுக்கோப்போடு எதிர்க்கும் காரணத்தினால் சில நீதிமன்றங்களில் தமிழுக்கு இடம் அளிக்கப்படலாம். எமது எதிர்ப்பின் முனையை மழுங்கச் செய்வதே நோக்கமாயிருக்கலாம். எதிர்ப்பு வலுவி முந்து விட்டால் அமைச்சரின் கட்டளை ரத்துச் செய்யப்படலாம். ஆண்ட பரம்பரை அந்த அற்ப சலுகைகளுக்காகவும் இந்த அவல நிலையை ஏற்றுக் கொள்ளுமுடியாது. நாட்டின் எந்தப் பாகத்திலும் சிங்களவனுக்குச் சிங்களத்தில் நீநி வழங்கப்படும். தமிழனுக்கு வடக்குக் கிழக்கில் மாத்திரம் சில விடயங்களுக்குத் தமிழழூபயோகிக்கலாம். அமைச்சர் விரும்பி ஆணையிடும் நீதிமன்றங்களில் மாத்திரம் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழில் பதிவுகளும் தீர்ப்பும் கிடைக்கும். அமைச்சர் ஆணையிடாவிட்டால் அங்கும் பதிவு சிங்களத்தில்தான். உயர் நீதிமன்றத்துக்கு மேல் முறையிடு செய்தால் சிங்களமொழிபெயர்ப்புத்தான் அங்கு இடம்பெறும். ஏனைய மாகாணங்களில் எல்லாம் சிங்களத்தில். எத்தியோப்பியன் கூடத் தன் மொழியில் எந்த நீதிமன்றத்திலும் சாட்சி சொல்வது போலத் தமிழனும் தமிழில் சாட்சியம் அளிக்கலாம். ஆனால் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு வெளியில் தமிழில் வழக்குவைக்க முடியாது. இதுதானு சமத்துவம்? இதுதானு சமதர்மம்? சிங்களவனுக்குச் சிங்களம் எப்படியோ

தமிழனுக்குத் தமிழ் அப்படியே இருக்க வேண்டு
மென்பது தான் தமிழர் கூட்டணியின் கோரிக்கை.
அப்போதுதான் சமத்துவம் நிலைநாட்டப்படும்.
அந்த அடிப்படையில்தான் சமதர்மம் தழைக்கும்.

தேசிய அரசுப் பேரவையில் சிங்ள இன ஒற்றுமை

(புதலாளித்துவ வாதிகள் என்றும் சர்வாதி
காரவாதிகள் என்றும் ஒருவரையொருவர் வைது
கொள்ளும் ஐ. மு. அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினரும் ஐ. தே. கட்சியைச் சேர்ந்த சிங்கள உறுப்பினரும் சமீபத்தில் தேசிய அரசுப் பேரவையில் நடந்த நீதிமன்ற மொழி (விசேஷந்பாடுகள்) சட்டவிவாதத்தில் ஒரே குரவில் பேசியதைக் கேட்டோம். அரசாங்கம் தரும் அற்ப சலுகையை அடிமைத் தமிழன் ஆனந்தத்தோடும் நன்றியோடும் ஏற்றுக்கொள் ளவேண்டும் என்ற தோறணையில் பேசினார்கள் ஐ. தே. கட்சி உறுப்பினர். இந்த உரிமையை அரசியலமைப்பில் இடம்பெறச் செய்தால் என்ன என்று கேட்க எந்தச் சிங்கள உறுப்பினராவது முன்வரவில்லை. ஆனால் தமிழ் உறுப்பினர் சிலர் மாத்திரம் தமிழர் கூட்டணி இனத்தின் உரிமையைக் கோருவதைக் கண்டித்துக் குரல் எழுப்பிய வெட்கங்கெட்ட, வேதனை தரும் செய்தியைப் பார்த்ததோம். எஜமானின் மேசையிலிருந்து விழும் துணிக்கைகளுக்காக வாலைக்குழைக்கும் நாயின் நிலையிலிருந்து தமிழன்மீரும் நாள் எந்நாளோ?

“இனங்களின் சுய நிர்ணய உரிமையை ஏற்று இன, மொழி சமத்துவத்திற்காக வாதாட முன்வராத ஒரு வரும் அத்துடன் இன ஒடுக்கலையோ சமத்துவம் இன்மையையோ எதிர்த்து வாதாடாத ஒருவரும் மார்க்கசியவாதி யாகவோ அல்லது ஜனநாயக வாதியாகவோ இருக்கமுடியாது.”

— மரமேதை வெளின் —

(இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையென்ற கட்டுரையில்)

மத சமத்துவம்

மீர்க்கீயத்தின் அடிப்படை மதச்சார்பற்ற அரசுமாத்திரமல்ல, மதமேயற்ற சமுதாயம். மதத்தை மக்களை மயக்கும் போதைப் பொருளாகிய அபின் என்று வர்ணித்தார் கார்ல்மார்க்ஸ். இந்நாட்டில் அவரின் ‘சீடர்’ களின் ஆட்சியில் சமதர்மத்துக்கு வழிவகுப்பதாகக் கூறும் அரசியல் அமைப்பில் பெளத்தமதம் அரசினால் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய மதமாக முதலிடம் அளிக்கப்படுகிறது. ஏனைய மதங்களை அவற்றைச் சேர்ந்தோர் அனுஷ்டிக்கும் உரிமை தவிர எவ்வித பாதுகாப்புமில்லை. அம்மதத்தவர்களின் வரிப்பணமும் பெளத்தத்தை வளர்க்க, பாதுகாக்க செலவிடப்பட வழிவகுக்கிறது அரசியல் அமைப்பு. புத்தூர் போன்ற கிராமங்களில் தமிழ் கைவக் குழந்தைகளுக்குப் பெளத்தமதத்தைக் கட்டாயமாகப் போதிக்குமாறு கட்டளையிட வழி வசூத்தது இவ்விதியே. கல்வி அரசின் ஏகபோக

மாக்கப்பட்டிருக்கும் இந்நாட்டில் ஒரு மதத்திற்கு விசேட சலுகை அளிப்பது ஏனைய மதத்தவர்களை மதமாற்றம் செய்யவும் அம்மதங்களின் வளர்ச்சிக் குத் தடைவிதிக்கவும் வழி வகுக்கின்றது. மார்க்சீயத் தின் அரிச்சுவடி அறிந்தவன்கூட இவ்விதி பிற்போக்கானது என்பதை ஏற்றுக்கொள்வான். சமசமாஜ, கம்யூனிஷ்ட் கட்சிகள் இதைச் செய்யவில்லை என்று கூறித் தப்பிக்கொள்ளமுடியாது. பாலுக்கும் காவல் பூணக்கும் தோழனுக இருக்கமுடியாது. இவ்வரசியல் அமைப்பை ஆதரித்து வாக்களித்தோர் அனைவரும் இப் பிற்போக்கான விதிக்கும் பொறுப்பாளிகளாவர். இக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தோர் எப்போதாவது இவ்விதி தவறென்றாலும் அரசமைப்புச் சபையிலோ, தேசீய அரசப் பேரவையிலோ, சிங்கள நாட்டிலோ கூறியதுண்டா? தமிழ் மக்களை இன்னும் ஏமாற்ற வாம் என்று எண்ணுகிற்காலா?

“ சுயநிர்ணய உரிமை என்றால் அர்த்தம் என்ன? ஒரு இனம் தனது வழியைத் தானே தெரிவு செய்யும் உரிமையே அது. ஒரு இனத்தின் வாழ்வில் குறுக்கிடுவதற்கும் அந்த இனத்தின் பாடசாலைகளையும், மற்றும் பள்ளிக்கூடங்களையும் அழிப்பதற்கும் மற்றும் கல்விக்கூடங்களையும் அழிப்பதற்கும் அந்த இனத்தின் பண்பாடுகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் அழிப்பதற்கும், அந்த இனத்தின் மொழியை நக்கக்கவும் அம்மொழியின் உரிமைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும், வேறு யாருக்கும் அதிகாரம் கிடையாது.”

— 1913இல் ஸ்டாலின் —

(மார்க்சியமும் தேசியப் பிரச்சனையும் என்றகட்டுஞ்சாயில்)

கல்வியின் சமத்துவம்

தனி மனிதனுக்கோ, சமுதாயங்களுக்கோ வருங்காலத்திற்குத் திறவுகோல் கல்வியாகும். இலங்கை வாழ் தமிழினம் தம் பிள்ளைகளின் கல்வியைக் கண்ணேபோற் காத்து வளர்த்து வந்தனர். எந்தச் சமதர்ம சமுதாயத்திலும் ஒவ்வொருவனும் தன் அற்றலுக்கும் நாட்டத்திற்கும் ஏற்ற கல்வியைப் பெற வாய்ப்புண்டு. இலங்கையில் மற்றெல்லாத் துறைகளிலும் இனவேற்றுமை காட்டப்பட்ட காலங்களிலும் தகுதியின் அடிப்படையில் உயர்கல்விப் பீடங்களில் இடம்பெறும் உரிமை மறுக்கப்படவில்லை. 1970-ம் ஆண்டு தொடக்கம் கல்வித்துறையிலும் தமிழ் மாணவர்களுக்குச் சமசந்தர்ப்பம் மறுக்கப் படுகின்றது. முந்திய அரசாங்கத்தில் அனுபவித்த எந்த உரிமையை இந்த அரசாங்கத்தின் கீழ் தமிழ் மக்கள் இழந்துவிட்டார்கள் என்று இடதுசாரி நண் பர் சிலர் சமீபத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள். எம்மினத் தின் உயிரான கல்வியில் சமத்துவம் — ஆங்கில ஆட்சிக்காலம் முதல் 1970-ம் ஆண்டு வரை நாம் அனுபவித்தது — இன் று பறிக்கப்பட்டுவிட்டது. கடந்த மூன்று ஆண்டுள்ளாகத் தரப்படுத்தல் என்ற கொலைக்களத்தில் தகுதிவாய்ந்த தமிழ் மாணவர் பல்லாயிரம் பேர் பலியாக்கப்பட்டு விட்டனர். ஒரே கல்லூரியில் கற்று, ஒரே பரிட்சையில் தோற்றிய சிங்கள மாணவன் 232 புள்ளி பெற்றுல் பேராதனைப்

பஸ்கலைக்கழகப் பொறியியல் வகுப்பில் இடம்பெற, தமிழனுகப் பிறந்த ஒரே குற்றத்திற்காகத் தமிழ் மாணவன் 252 புள்ளி பெற்றுள்ளனர் அங்கு இடம் பெற முடியாதென்று விரட்டப்படும் அக்கிரமத்திற் குப் பெயர் சமதர்மமா? சென்ற ஆண்டு குடியரசு தினத்தின் பின் தமிழ் இளைஞர்களின் தீவிர கிளர்ச்சியினால் திண்றிய கல்வியமைச்சே 1970-ம் ஆண்டு தவறு நடந்தது உண்மை என்று வானையில் ஒப்புக்கொண்டும், தமிழ் இடதுசாரிகள் சிவர் தவறே துவும் நடைபெறவில்லை யென்று வாதாடுவது யாரை ஏமாற்றுவதற்காக?

1970-ம் ஆண்டு தரப்படுத்தலுக்கு முன்பே புள்ளிகள் வெளிவந்துவிட்டதால் அநியாயத்தை மூடி மறைக்க முடியவில்லை. ஆனால் அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளிலும் அதே அநீதி மறைமுகமாக இழைக்கப்பட்டது. வினாத்தாள்கள் திருத்திப் புள்ளிகள் பரீட்சைத் தினைக்களத்திற்கு அனுப்பப்பட்டபின் அவை மொழி அடிப்படையில் தரப்படுத்தப்பட்டன என்று சமீபத்தில் கல்வி அமைச்சு வெளியிட்ட அறிக்கையே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. வினாத்தாளில் 80 புள்ளி பெற்ற தழிழ் மாணவன் தரப்படுத்த வின்பின் 65 புள்ளிகளைப் பெறுபோறு வெளியிடப்பட்டால் அதை நியாயமென்று அறிவு படைத்த தவன் எவனுவது கூறுவானு? எமது இக்கூற்றுத் தவறென்று அரசாங்கம் கூறுமானால் தரப்படுத்த இக்கு முந்திய புள்ளிகளையும் தரப்படுத்திய புள்ளி

களையும் வெளியிடுவார்களா? பல்கலைக் கழகப் பேரா சிரியர்களுக்கே தெரியாது நடாத்தப்பட்ட இப் படு கொலையை எவ்வளவு காலத்திற்குத்தான் தமிழ் சமூ தாயம் சகித்துக்கொண்டிருக்க முடியும்?

தொழில் சமத்துவம்

உயர்கல்வி பெறுவதில் இத்தனை இன்னல்களையும் தாங்கவேண்டிய தமிழ் இளைஞர் தொழில் தேடுவதில் அதிலும் பன்மடங்கு மோசமான பாரபட்சப் புறக்கணிப்பை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கிறான். இந்நாட்டின் ஐந்த் தொகையில் ஏறத்தான்க் கால் பங்கினர் தமிழ் மக்கள். நாட்டின் இராணுவத்திற்கு ஆளாடுக்கும்போது எத்தனை ஆயிரம் தமிழர் மனுப்பண்ணினாலும் நூற்றுக்கு இரண்டு வீதம் தானும் தமிழர் இன்று தெரிவு செய்யப்படுவதில்லை. இந்த அரசாங்கம் அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் இராணுவத்தில் உயர்பதவிகளிலிருந்த பலதமிழர்களை கட்டாய ஒய்வுபெற வைத்தது. பொலீஸ் படைக்குச் சென்ற ஆண்டு 2500க்கு மேற்பட்ட காவலர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டதில் 126 தமிழரே இடம்பெற்றனர். இருபத்தைந்து வீதமான மக்களுக்கு பொலீஸ் படையில் ஐந்து வீதம் இடம் கொடுப்பது தான் சமதர்மமா? இதேபோல அரசாங்க சேவையின் ஒவ்வொரு துறையிலும் தமிழரின் ஐந்த்தொகை வீதாசாரத்தில் பன்மடங்கு

குறைவாகவே தமிழர் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். கஞ்சியில் பயறுபோல வெறும் கண்துடைப்புக்காக ஒரு சிலர் தெரிவு செய்யப்பட்ட நிர்வாக சேவை போன்றவற்றையும் ஒருவர் கூடத் தமிழர் தெரிவு செய்யப்படாத மருத்துவ ஆய்வுகூட நுண்பணியாளர் (Labaratory Technicians) போன்ற துறைகளையும் எடுத்து விரிக்கின் ஒரு பெரு நூலாகி விடும். தமிழர்களுக்கு நிச்சயம் கிடைக்கக்கூடிய தமிழாசிரியர் தொழில்கூட மெல்லப் புகுத்தப்பட்டு வரும் போதனு மொழி மாற்றத்தால் தமிழருக்கு இல்லாது போகும் ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. புது தூர் பஞ்சசீகவித்தியாசாலைக்குச் சிங்களத் தலைமையாசிரியரோடு நான்கு சிங்கள ஆசிரியரும் இரண்டு தமிழ் ஆசிரியரும் மாத்திரம் நியமிக்கப்பட்டனர். சிங்கள ஆசிரியர் நால்வர் படிப்பிக்கும் சிங்கள வகுப்பு ஒன்று தமிழாசிரியர் ஒருவர் படிப்பிக்கும் தமிழ்வகுப்பு ஏழு. அகப்பை பிடிப்பவள் தன்னுள்ளை அடிப்பந்தி என்ன? நுனிப்பந்தி என்ன?

அரசாங்க சேவை முயற்கொம்பாகி விட்டதால் தனியாகத் தொழில் ஆரம்பிக்கவாவது தமிழனுக்கு வாய்ப்புண்டா? அரசாங்கத்தின் தயவினால் மூலப் பொருளையும் யந்திர சாதனங்களுக்கு வெளி நாட்டுச் செலவாணியையும் பெற்றே எந்தத் தொழிலையும் ஆரம்பிக்கவேண்டியிருக்கிறது. கிளிநோச்சியில் நெருப்புப்பெட்டித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டு அதே நபருக்குத்

தென்னிலங்கையில் அதே தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. வடஇலங்கை வாலி பரின் வேலை வாய்ப்பைப் பறிக்கும் நடவடிக்கையன்றி வேறு எவ்விதம் இதை வர்ணிப்பது.

“அடிமை விலங்குடன் இலக்கியக் கல்வி கற்கப் போவதை விட சுதந்திரம் பெறுவதற்காக எழுத்து வாசனையே இல்லாமல் இருந்து, கல் உடைத்து வாழ்வது எவ்வளவோ மேல்.”

— சத்தியசோதனையில் மகாத்மாகாந்தி —

மாமேதை லெனின் செய்கை சிக்கள அரசுக்குச் சாட்டை!

விவசாயிகளின் ஆக்கிரமிப்புச் செயலைக் கண்டிப்பதால் மட்டும் ஏதேனும் நன்மை உண்டாருமா? இதனால் தான் லெனின், புத்திசாலித்தனமாகத், தேசத்திலுள்ள நிலமைனத்தையும் ஐங்களுக்குச் சொத்தாக்கிவிட்டான். ஜார் அரசனுக்கும், அவனுடைய குடும்பத்தினருக்கும், மதஸ்தாபனங்களுக்கும் சொந்தமாய் இருந்த எல்லாச் சொத்துகளும் பங்கிடப்பெற்று விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கப் பெற்றன. இந்த விநியோக வேலையை யார் செய்தது? அந்தந்தக் கிராமக் கமிட்டிகளின் வசத்திலேயே விட்டான். இந்தக் கமிட்டிகளோ அந்தக் கிராம விவசாயிகளால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவை. விவசாய சம்பந்தமான பரிசோதனைகள் நடத்துவதற்காக மட்டும் முக்கியமான இடங்களில் சில நிலங்களை அரசாங்கமானது, தனக்கென்று வைத்துக்கொண்டது. ஆனால் இவைகளைக் கூட விவசாயிகள் சிறிது காலங்கழித்துத் தங்களுக்குள் பங்கு போட்டுக்கொண்டு விட்டார்கள். நிலத்தேவை அவ்வளவு அதிகமாக இருந்தது.

— குஷ்சியாவின் வரலாறு என்னும் நூலிலிருந்து —
(எழுதியவர் வெ. சாமிநாதசர்மா. பக்கம் 229—230)

நிலப்பங்கீடு

நிலமற்ற சிங்களமக்கள் நாடெங்கும் சென்று வடக்குக், கிழக்கு மாகாணங்கள் உட்பட அரசுக் குரிய காடுகளை அழித்துப் பயிரிடுகின்றனர். நாளை டைவில் அந்த நிலம் அவர்கள் சொந்தமாக்கப்படுகிறது. குடியுரிமை பெற்ற மலைநாட்டுத் தமிழ்த் தொழிலாளி அரசாங்கத்தின் தோட்டங்களைச் சவீகரிக்கும் கொள்கையினாலும் வேலை மந்தநிலையினாலும் தேயிலை, ரப்பர் தோட்டங்களை விட்டு வாழ்க்கைக்கு வழியை நாடி வெளியேறுகிறார்கள். தன்னினத்தவர் வாழும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களுக்குச் சென்று மிளகாய், வெங்காயம், உருளைக்கிழங்கு, நிலக்கடலை போன்றவற்றைப் பயிரிட முனைகிறார்கள். நிலமற்ற சிங்கள விவசாயியைப்போல அரசாங்க நிலத்தைத் திருத்துகிறார்கள். சிங்கள விவசாயிக்குத் திருத்திய நிலத்தைத் தாரை வார்த்த அரசாங்கம் தமிழ் விவசாயியைத் துப்பாக்கி முனையில் வெளி யேற்றுகிறது. கல்குடாத் தொகுதியில் வட முனையிலும்புனைணையிலும் பட்டாளத்தைக்கொண்டு வெளி யேற்றுமாறு விவசாய அமைச்சு ஆணையிட்டுள்ளது. வவுனியாவிலும் மலைநாட்டிலிருந்து வாழ்வு தேடி வந்த நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் விவசாயிகள் நீதி மன்றங்களில் நிறுத்தப்படுகின்றனர். இதற்குத்தான் பெயர் சமதர்மமா?

யாழிப்பாண வாலிபர்களுக்கு விசுவமடு, முத்தையன்கட்டு ஆகிய திட்டங்களில் புதுவாழ்வு அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சிலர் பிரசாரம் செய்கின்றனர். இவ்விரு திட்டங்களும் நாமும் அங்கம் வகித்த முந்திய அரசாங்கத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டங்களேயன்றி இந்த அரசாங்கம் ஆரம்பித்தவையல்ல என்பதை மறைக்கப் பார்க்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் பணக்கஷ்டத்தால் மிளகாய் போன்றவற்றை இறக்குமதி செய்வதை நிறுத்தினார்கள். நமது விவசாயிகள் அவற்றை உற்பத்தி செய்தார்கள். ஊதியம் பெற்றார்கள். தமிழர் நலம் பெறவேண்டுமென்று அரசாங்கம் மிளகாய் இறக்குமதியை நிறுத்தியது என்ற தோரணையில் இடதுசாரிகள் பிரசாரம் செய்வது வேடிக்கையாயிருக்கிறது.

தென்னிலங்கையிலும் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய உருளைக்கிழங்கு போன்றவற்றின் உற்பத்திக்கு எமது பிரதேசங்களில் ஊக்கமளிப்பதற்குப் பதிலாக ஊறுவிளைவித்து வருகிறது அரசாங்கம் விதை கிழங்கு முதலியவற்றை வழங்குவதில் சொல் லொன்னத பாரபட்சம் தாண்டவமாடுகிறது. நெல் மூக்கிறைத்த நீர் புல்லுக்கும் பொசிவது போலத் தமிழ் மக்களும் நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடியினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்டுப்பாட்டினால் சிறிது பலன் பெறுகிறார்களேயன்றி வேறில்லை. இதை வைத்து அரசியல் வியாபாரம் செய்யப் பார்க்கின்றனர் ஆனால் கட்சியின் அடிவருடிகள் சிலர்.

தமிழ் பிரதேசத்தில் பொருளாதார அபிவிருத்தி

துனிப்பட்ட தமிழ் மக்களின் தொழிலுரிமை களைத் தட்டிப்பறிக்கும் இவ்வாட்சி நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியின் ஓர் அங்கமாக தமிழ்ப் பிரதேசங்களையும் முன்னேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கிறதா? அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைப்பதன் மூலம் எம்பிரதேசத்தையாவது அபிவிருத்தி செய்வோம் என்று அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கும் தமிழ் நாடானுமன்ற உறுப்பினரும் மற்றையோரும் கூறுகின்றனர், ஆனால் நடைமுறையில் முந்திய அரசாங்கத்தினால் எம் பிரதேசங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அத்தனையும் கைவிடப்பட்டது தான் கண்ட பலன். காங்கேசந்துறைத் துறைமுக அபிவிருத்தித் திட்டத்துக்கு சென்ற அரசாங்கம் இரண்டு கோடி ரூபா நிதி ஒதுக்கி வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த அரசின் கீழ் 50,000 ரூபா ஒதுக்கி வேலை நிறுத்தப்பட்டு யந்திரங்கள் எல்லாம் திருப்பி அனுப்பப்பட்டன. அச் சுவேவி கைத்தொழிற் பேட்டை 48 கைத்தொழில்களுக்கு இடமளிக்கத் திட்டமிட்டு முந்திய அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட்டது. இந்த அரசாங்கம் பலகாலம் கட்டிட வேலையை நிறுத்திப் பின் 16 கைத்தொழில்களுக்கு இடமளிக்கும் சிறு பேட்டையாக மாற்றி வேலை இன்றும் பூர்த்தியாகாத நிலையில் நிற்கிறது. கச்சாய்

உப்பள அபிவிருத்தி பலகோடி ரூபா செலவில் திட்ட மிட்டுச் சென்ற அரசாங்க காலத்தில் ஆரம்பித்தது. 1970-ம் ஆண்டின்பின் அத்திட்டம் அப்படியே நின்று விட்டது. தென்னிலங்கையில் பல கோடி ரூபாய் செலவில் வீடமைப்புத் திட்டங்களை நடத்திக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் சில லட்சம் ரூபா செல வில் கட்டிய வீடமைப்புத் திட்டத்தை மாபெரும் சாதனையாகக் காட்டித் தம்பட்ட மடிக்கின்றார் வீடமைப்பு அமைச்சர். முன்னாள் அமைச்சர் திரு திருச் சௌல்வம் அச்சுவேலியில் சிறுபான்மைத் தமிழருக்கென்று பெரிய வீடமைப்புத் திட்டமொன்றை ஆரம்பித்தபோது வடபகுதிக்கே வீடமைப்பு நிதியில் பெரும் பகுதி ஒதுக்கப்படுவதாகக் கண்டனக்குரல் கிளப்பியவர் இன்றைய நிதி அமைச்சர் கலாநிதி என். எம். பெரேரா என்பதையும் தமிழ் மக்கள் மறந்துவிடவில்லை. அத்திட்டத்தின் அடுத்த கட்டங்களைப் பூர்த்தியாக்க எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

தமிழின் உயர்வுக்காகத் தலைபோவதென்றாலும்
தயங்காதே தமிழா!

— அமரர் வன்னியசிங்கம் —

தமிழனுக்கு அடிப்பவனை அடிக்காத
தமிழனுக்கு அடி!

— அமரர் நாகநாதன் —

தமிழன் வாழ வேண்டுமானால் ஆளுவேண்டும்.

— சி. கதிரவேற்பிள்ளை —

உண்மைச் சமதர்மம்

சமதர்ம ஆட்சி நடைபெறும் நாடுகளிலெல்லாம் சிறுபான்மைத் தேசீய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சோவியத் ஓன்றியத்திலும், யூகோஸ்லேவியாவிலும், செக் கோஸ்லேவியாவிலும் தேசீய இனங்களின் சுயாட்சி உரிமை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட்கட்சியின் வடபகுதிக் கிளையினர் ஐந்து அம்சத் திட்டமென்று ஓர் ஏமாற்று நாடகத்தை நடத்தப் பார்க்கின்றனர். தமிழ்ப் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேச சுயாட்சியளிப்பது தமது கொள்கையென்று யாழிப்பாணத்தில் சுவரொட்டிகளை ஒட்டும் தோழர்கள் தென்னிலங்கையில் மௌனம் சாதிக்கின்றனர். இப் பிரதேச சுயாட்சியை அமைச்சர் கெனமனே விக்கிரமசிங்காவோ தென்னிலங்கையில் எடுத்துச் சொல்வார்களா? அரசை இக்கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி எப்போதாவது கேட்டதுண்டா? வடக்கே ஒரு கொள்கை தெற்கே சிங்கள வகுப்பு வாதத்திற்குத் தூபம்போடும் கொள்கைளன்று இரட்டைவேடம் போடும் தோழர்களைத் தமிழ் மக்கள் எப்போதோ இனங்கள்கூடு கொண்டார்கள்.

இலங்கையில் தமிழ் இனமும் தமிழ் மொழியும் வாழ ஒரே வழி தமிழ்த் தேசீய இனத்தின் பாரம்பரிய பூஷியிலே அவர்களின் சுயாட்சியை நிலை நாட்டுவதுதானென்று தமிழர் கூட்டணி தீர்மானித்து

திருக்கிறது. தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் குடியேறும் தமிழனையே தண்டித்து வெளியேற்றி அப்பிரதேசத் திலே சிங்கள மக்களைக் குடியேற்ற வைக்கிறது சிங்கள ஆட்சி. உலகில் எந்தச் சமதர்ம நாட்டிலாவது தேசீய சிறுபான்மையோரின் பிரதேசத்தில் திட்டமிட்டு பெரும்பான்மைத் தேசீய இனத்தவரைக் குடியேற்றும் அக்கிரமம் நடப்பதுண்டா? இதைத் தட்டிக் கேட்கும் தைரியம் தமிழ் இடதுசாரிகள் எவருக்குமில்லை. ஆட்சியாளரின் எச்சில் இலையை நக்கும் நாய்களாகத் தமிழ் மக்கள் எஜமான விசுவாசத் தோடு வாலைக் குழைத்து வாழுவேண்டுமென்று எமது தோழர்கள் கூறுகின்றனர். இச்செயலுக்கு அவர்கள் கொடுக்கும் பெயர்தான் முற்போக்கு அரசியல். முற்போக்கு, சமதர்மம் போன்ற சொற்களின் அர்த்தத்தையே தலைகீழாக மாற்றிவிட்ட இன்றைய ஆட்சியோ, ஜனநாயகத்தின் பேரால் எம்மை அழிக்க அத்திவாரமிட்ட ஜக்கிய தேசீயக் கட்சி ஆட்சியோ தமிழ் இனத்திற்கு வாழுவதரமாட்டா. ஆண்ட தமிழ்ப் பரம்பரை மீண்டும் தம்மை ஆனுவதே எமக்கு ஒரே வழி.

அயைப்போம் தமிழ் ஆழம்!

பேறுவோம் கதந்தீரம்!!

அன்னைத்தமிழை ஆட்சிபீடும் ஏற்றுவோம்!!!

பட்டினி கிடந்து பசியால் மெலிந்து
பாழ்பட நேர்ந்தாலும் — என்றன்
கட்டுடல் வளைந்து கைகால் தளர்ந்து
கவலை மிகுந்தாலும் — வாழ்வு
கெட்டு நடுத்தெரு வோடு கிடந்து
கீழ்நிலை யுற்றுலும் — மன்னர்
தொட்டு வளர்த்த தமிழ் மகளின் துயர்
துடைக்க மறப்பேனு?

— காசி ஆனந்தன் —

க. குக்னேந்திரன்
ஸ்பநாறி மரத்தடி
— 33 — வெக்குளிஸ்

ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்துக்குப் பதிலாகச் சிங்கள ஏகாதிபத்தியமா?

வி. தர்மலிங்கம்

இலங்கையின் பாரானு
மன்ற ஆட்சிமுறை இந்தநாட்ட
டில் வாழுகின்ற சிறுபான்மை
இனங்கள் தங்கள் அபிளாசை
களைப் பூர்த்திசெய்யவோ அல்
லது தங்கள் உரிமைகளைப்
பாதுகாக்கவோ முடியாத
விதத்தில் அமைந்துள்ளது.
இன்றைய அரசியலமைப்பில்
பாரானுமன்றம் தான் மிக
உயர்ந்த அரசியல் ஸ்தாப
நம். அதன் செயல்களை வேறு

எந்த ஸ்தாபனமும் கேட்கவும் கட்டுப்படுத்தவும் முடியாது.
இதனுலே இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற பொறுப்பு முழுவதும்
கிங்கள் மக்களுக்கே கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. அவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் சிறுபான்மை மக்களின் விருப்பு வெறுப்பைச் சட்டை செய்லாமலே ஆட்சி நடத்த முடியும். இது
இந்நாட்டுச் சிறுபான்மை மக்களுக்கு விளைவித்த தீமையில்
மிகப் பெரிய தீமையாகும்.

பாரானுமன்றம் தான் அதி உயர் ஸ்தாபனமாக
இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து சோஷிச நாடுகளிலே ஏற்கப்பட்ட கருத்தாகும். சோஷியச் நாட்டிலும் இக்கருத்தை

ஏற்றுத்தான் அந்நாட்டின் அரசியல் அமைப்பு உருவாக்கப் பட்டது. ஆனால் சோவியத் நாட்டின் அரசியலமைப்பும், பாராளுமன்ற அமைப்பும் அந்த நாட்டில் வாழும் சிறு பான்மைஇனங்களைப் பெரும்பான்மை இனமான ரூசிய இனம் அடக்கி ஒடுக்கமுடியாத விதத்தில் அமைந்துள்ளது.

சோவியத் நாட்டின் அரசியலமைப்பு சமஷ்டி அடிப் படையில் அமைந்தது என்பது தெரிந்ததே! இதனால்தான் அந்நாட்டுச் சிறுபான்மை இன மக்கள் தாங்கள் வாழுகின்ற பிரதேசங்களைத் தாழே பல விடயங்களில் ஆனால் உரிமையை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாது சோவியத் நாட்டுப் பாராளு மன்றம் இரு சபைகளைக் கொண்டிருப்பதால் பெரும்பான்மை இனம் சிறுபான்மை இனங்களை நசுக்கக்கூடிய விதத்திலோ அல்லது அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பறிக்கக்கூடிய விதத்திலோ சட்டங்கள் கொண்டுவர்முடியாது.

அவ்விரு சபைகளும் சம அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளன. ஒரு மசோதா சட்டமாவதற்கு முன்னர் இரண்டு சபை களும் ஏற்கவேண்டும். ஒரு சபை மக்களின் சபை. மூன்று இலட்சம் மக்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதி என்ற அடிப்படையில் அச்சபை அமைந்துள்ளது. இரண்டாவதுசபை தேசிய இனங்களின் சபை ஆகும். தேசிய சிறுபான்மை இனங்களின் பலம் எப்படியிருந்தாலும் அவைகளுக்குப் பெரும்பாலும் சம பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. சோவியத் நாட்டின் சனத் தொகையில் ரூசிய மக்களின் எண்ணிக்கை அரைப் பங்கிற்கு அதிகமாக இருந்தபோதிலும் இவ்விரண்டு சபைகளின் பிரதிநிதித்துவத்தில் ரூசிய மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் அரைவாசியிலும் குறைவானது. இதனால்தான் தேசிய சிறுபான்மை இனங்களின் உரிமைகளைப் பறிக்க முடியாது. ஏனெனில் ஒரு மசோதா சட்டமாகுவதற்கு இவ் இரண்டு சபைகளும்

அதை ஏற்றுக் கேள்வும். இவ்விதமான பாரானுமன்ற அமைப்பை உடைய நாடுகளிலே பாரானுமன்றம்தான் மிக உயர்ந்த ஸ்தாபனமாக இருப்பதால் சிறுபான்மை இன மக்கள் ஒருபொழுதும் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். ஆனால் இலங்கையின் பாரானுமன்றம் அந்த உயர்ந்த இடத்தை வகிப்பதால் இந்நாட்டில் வாழுகின்ற சிறுபான்மை இனங்கள் பெரும்பான்மை இனத்தின் விருப்பத்திற் கிணங்க ஆளப்படுகின்றனர்.

தமிழர் கூட்டணியும், தமிழரசுக்கட்சியும் முதலாளித் தத்துவத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் அரசியலமைப்பை எதிர்க்கின்றன என்ற விஷயம் பிரசாரத்தை அடிக்கடி கேட்கின்றோம். தமிழரசுக்கட்சி அரசியல் நிர்ணயசபையில் சமர்ப்பித்த மாதிரி அரசியல் அமைப்புத் திட்டத்தை வாசித்தவர்கள் இப்படிக் கூறமாட்டார்கள். குடியரசு அரசியல் அமைப்பில் அல்ல, எங்களுடைய அரசியல் அமைப்பில்தான் உண்மையான சோஷலிசத்தைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

புதிய அரசியல் அமைப்பில் தனியார் சொத்துக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவில்லை என்று சிலர் மார்த்தட்டுகிறார்கள். அவர்கள் “சோல்பரி” அரசியலமைப்பிலும் தனியார் சொத்துக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவில்லை என்பதை மறந்துவிட்டார்கள் போலும்!

சோஷலிசத்திற்கு வழிவகுத்ததாக அவர்கள் கூறும் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கூட குடியரசு ஆனபின் நிறை வேற்றப்பட்டாலும் சோல்பரி அரசியல் அமைப்பு நடைமுறையில் இருந்த காலத்தில் தான் பாரானுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ஏனைய தேசியமய நடவடிக்கைகளும் சோல்பரி அரசியல் அமைப்பின்கீழ்த்தான் எடுக்கப்பெற்றன. புதிய குடியரசு அரசியல் அமைப்பின்கீழ் தான் சோஷலிச சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்பமுடியும் என்று கூறுவது வீணா ஏமாற்று ஆகும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால் ஒரு சோஷலிச

சமுதாயம் மலரப்போகின்றது எனக் கூறுகின்றார்கள். அத் திட்டத்திலே கூறியிருக்கும் ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளும் சோல்பரி அரசியல் அமைப்பின் கீழும் எடுத்திருக்கமுடியும். அதுமட்டுமல்ல இந்த ஐந்து ஆண்டுத் திட்டத்தை நிறை வேற்றும் பணியில் மிகப் பெரும்பகுதி தனியார் துறைக்கு ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இதனால்தான் கலாநிதி விக்கிரம் சிங்கா போன்ற கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள் இத்திட்டம் ஒரு சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்கமாட்டாது என்று கூறி யிருக்கின்றார்கள்.

தமிழரசுக்கட்சி சமரப்பித்த மாதிரி அரசியல் அமைப்பில் மட்டும்தான் காணிக்குமட்டுமல்ல ஒருவர் வைத் திருக்கும் உடமைக்கே உச்சவரம்பு விதிக்கும் அம்சம் இடம் பெற்றிருந்தது.

இவ்வரசாங்கம் எங்களுடைய அரசியல் அமைப்பில் பொருளாதாரப் பகுதியையாயினும் ஏற்றிருந்தால் இவ்வரசாங்கத்தின் காணி உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் காணிச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நஷ்ட சடாகக் கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்காது.

(இன அடிப்படையில் மட்டுமல்ல பொருளாதார அடிப்படையிலும் கூட தமிழர் கூட்டணியினதும் தமிழரசுக்கட்சியினதும் நோக்கம் உண்மையான சோஷலிசம் என பதை மக்கள் நன்கறிவார்கள். (தமிழரசுக்கட்சியின் பொருளாதாரத் திட்டம் இக்கட்டுரையின் பின்பகுத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.)

ஆயுத பலத்தினால் அந்நியர்கள் எம்மை அடிமையாக்குவதற்கு முன் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இந்நாட்டில் தனியரசு ஒசியிவர்கள் நாம். இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் எங்கள் பகுதிகளையும் எங்கள் மக்களையும் எமது மக்களே ஆளும் உரிமை உடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

இம் என்பதே தமிழர் கூட்டணியின் நோக்கமாகும். தாரணமாக தமிழர்களுடைய பிரதேசங்களில் உள்ள நீதிமன்றங்களும் மற்றும் அரசு அலுவலகங்களும் எம் மொழியில் கருமாற்ற வேண்டும் என்பது காலியில் உள்ள அப்புகாமி அல்லதீர்மானிப்பது. எங்கள் நீதிமன்றங்களிலும் அரசு அலுவலகங்களிலும் நாங்கள் தமிழ் மொழியில் கருமமாற்ற அப்புகாமியைத் திருப்பிபண்ண வேண்டுமென்றால் அதைவிடவேறு அடிமைத்தனமும் உண்டோ?

நமது நோக்கம் சோஷிச தர்மத்திற்கு முரண்ண தாக இருக்கமுடியாது. வெனினது கருத்துக்களை, ஸ்டாலினது கருத்துக்களை அறிந்தவர்கள் எமது நோக்கத்தைத் தவறு என்று ஒருபொழுதும் கூறுமாட்டார்கள்.

நாங்கள் திரு. பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சியின் கீழ் திருகோணமலைக் கடற்படைத் தளம் ஆங்கிலேயரிடம் இருந்து அகற்றப்பட்ட நேரத்தில் அதை எதிர்த்தும் பிரிடில் மாராணிக்குத் தந்தி அடித்தோம் என்று சிலர் கூறுகின்றார்கள். விஷயத்தை அறியாமலே இவ்விதம் கூறுகின்றார்கள்.

திருகோணமலை தமிழ் மக்களின் பிரதேசம் ஆகும் தமிழ்மக்களின் பிரதிநிதிகளோடு ஆலோசியாமல் இந்நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது; அது தவறு என்பதைத்தான் மகாராணிக்கு அறிவித்தோம். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி இந்தநாட்டில் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமென்று கருதியிருந்தால் கட்டுநாயக்கா ஸிமானத் தளத்தை அகற்றுவதற்கும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்துத் தந்தியடித்திருப்போமே!

எனவே திருகோணமலையில் எங்களை அறியாமல் எதையும் செய்யக்கூடாது என்று எமது ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்தோமே தவிர ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தை நிலைக்கச் செய்வதற்காக அல்ல!

சிங்கள அரசாங்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட புதிய குடியரசு அரசியல் அமைப்பு, 1948-ம் ஆண்டு வரை நேரடியாகவும் பின்னர் மறைமுகமாகவும் இருந்த ஆங்கில ஏகாதி பத்தியத்தை அகற்றிச் சிங்கள ஏகாதிபத்தியத்தை நிலைநாட்டியுள்ளதைத் தவிர வேறொதுவும் தமிழ் மக்களுக்குச் செய்ய வில்லை.

தமிழரக்கட்சி அரசியல் நிர்ணயசபையில் ஈமர்ப்பித்த சமதர்ம அரசியலமைப்பு பகுதி VI போருளியற் குறிக்கோள்:

51. குடியரசினதும் மாநிலங்களினதும் பொருளாதாரம் தொடர்பிலான முறைகளும் சட்டங்களும்-

- (அ) மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதை ஒழிப்பதற்கும்,
- (ஆ) முதலாளித்துவச் சுரண்டலையும் ஏகபோகத்தையும் ஒழிப்பதற்கும்;
- (இ) குடியரசினது அல்லது மாநிலங்களினது அரசாங்கத் தால் அல்லது கூட்டுறவு, கூட்டாக்க நிறுவனங்களால், உற்பத்தி, பங்கிடு, போக்குவரத்து என்பவற்றின் சாதனங்களையும் கருணிப் பொருட்களையும் கொள்ளல், கட்டுப்படுத்தல் என்பனவற்றுடன் சட்டத்தால் விதித்துறைக்கப்பட்ட வரை வுக்குள், இத்துறைகளில் தனியார் முயற்சிகளை அனுமதிக்கவும்

(ஈ) நாட்டின் உற்பத்திச் சக்திகளை இடையருது வளர்க்கவும்;

க. குணேந்திரன்
புநாறி மரத்தடி
கொக்குவில்

— 39 —

(*) மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினைத் தொடர்ச்சியாக உயர்த்தவும், நேரடியாக நெறிப்படுத்துவனவாகும்.

52. குடியரசினதும் மாநிலங்களினதும், அனுமதிக்கப்பட்ட தனியார் முயற்சிகளினதும் பொருளியல் வாழ்வும் இயக்க மும், மத்திய அரசாங்கத்தினதும், ஒவ்வொரு மாநிலத்து அரசாங்கத்தினதும், அனுமதிக்கப்பட்ட தனியார் துறைக் கழகத்தினதும், பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு ஐநூதிபதியினால் நியமிக்கப்பட்ட ஒர் ஆணைக் குழுவினால் காலத்திற்குக் காலம் தீட்டப்பட்ட தேசியப் பொருளாதாரத் திட்டமூன்றினால் துணியப்பெறும்.

53. இத் திட்டமானது, 86ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் நடாத் தப்பெற்ற மத்திய அரசாங்கத்தின் இரு சபைகளினதும் இணப்புக் கூட்டமொன்றினால் திருத்தத்துடனே அன்றியோ அங்கீரிக்கப்பட்டதன்மேல், சட்டத்தின் வலுவுடைத்தாதல் வேண்டும்.

54. தேசிய பொருளாதாரத் திட்டமானது, தேசியச் செல் வத்தைப் பெருக்குவதையும் மக்களின் வாழ்க்கை வளங்க களின் தரத்தை உயர்த்துவதையும் இலக்காகக் கொள்ள வேண்டுமென்பதுடன், மாநிலங்களிலுள்ள வேலை வாய்ப்புக் கள், மாநிலங்களின் பொருளாதாரப் பின்னடைவு, பொருளாதார விருத்தித் தேவைகள், மூலப் பொருட்கள் மூலவளங்களின் கிடைக்குநிலை, தொலைத் தொடர்புகள், போக்கு வரத்து வசதிகள் என்பனவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு தயாரிக்கப்பட வேண்டியதுமாகும்.

55. குடியரசினதும் மாநிலங்களினதும் அதிகாரத்திலுள்ளோர் தமது முகவராண்மைகளினூடாக அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தல் வேண்டும்.

56. கமத்தொழில் தொடர்பிலான கொள்கையானது, இத் தொழிலுக்குக் காணிக் கொள்வனவிலும் பங்கீட்டிலும் ஒதுக்கீட்டிலும் மற்றும் கடன் வசதி, கமத்தொழிற் கருவி வசதி, பசலை வசதி முதலியனவற்றிலும் விசேட சிரத்தை காட்டுவதன் மூலமும் சலுகைகள் வழங்குவதன் மூலமும், கூட்டுறவு கூட்டாக்க நிறுவனங்களை உருவாக்கலையும் நிறு வலையும் ஊக்குவதற்கு நெறிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

57. அரசாங்கத்தின் உடைமையாயுள்ள நிறுவனங்கள் தொடர்பிலான கொள்கையானது, அந்நிறுவனங்களின் முகாமையைத் தொழிலாளர்களிடம் அல்லது தொழிலாளர் களால் தெரியப்பட்ட குழுமங்களிடம் காலப்போக்கில் கையளிக்கும் இறுதிக் குறிக்கோருடன், அந்நிறுவனங்களின் தொழிலாளர்களை அந்நிறுவனங்களின் முகாமையில் மென்மேலும் பங்கேற்கச் செய்தற்கு நெறிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

58. உள்நாட்டு வெளிநாட்டு வர்த்தகம் தொடர்பிலான கொள்கையானது, கூட்டுறவு இயக்கங்களை ஊக்குதல் மூலம் அவற்றுக்கு உதவுதல் மூலமும் தனியார் வியாபாரத் தாபனங்களின் ஏகபோக ஆதிக்கத்தை ஒழிப்பதற்கு நெறிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

59. தனியார் சொத்துடமை எல்லைகளும் தனியாளின் வருமான எல்லைகளும் சட்டத்தினால் வரையறுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

(இதையும் சிங்கள அரசியல் நிர்ணயசபை நிராகரித்தது.)

இந்நால் அளவெட்டி மஸ்லாகம் தமிழர் கூட்டணிக் கிளையால், அளவெட்டி ஜெயா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பெற்று தமிழர் கூட்டணி இனைச்செயலாளர் வி. தர்மலிங்கம் அவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது.

“ உள்ளட்டு உற்பத்திகளே தேசிய செல்வம் ”

உங்கள் இல்லங்கள் தோறும்
இந்தவேண்டியதை

“யாழ்”

அகட்டயாள

அனுமினியப் பாத்திரங்களே

* அழகும் * மரகாசமும்

* உழைக்கும் திறனும்

ஒருங்கே அமையப் பேற்றவை

யாழ்

2 லோகத் தொழிற்சாலை
250, 252, காங்கோட்டுத்துறை வீதி,
யாழ்ப்பணம்.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்டினும்
அப் பொருள் மெய்ப் பொருள் காண்பதறிவு.”

ஷமுத்தில் இன ஒதுக்கல்

ஸுவியங்கி:-

நாவலர் அ. அமிர்தலிங்கம்

